

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2011 m. birželio 29 d.

dėl valstybės pagalbos SA.14554 (C 7/04), kurią Vokietija suteikė vyno prekybos įmonei *Gesellschaft für Weinabsatz*

(pranešta dokumentu Nr. C(2011) 4426)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

(2012/268/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą ⁽¹⁾,

paraginusį suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal pirmiau nurodytą straipsnį ⁽²⁾,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

- (1) 2001 m. gegužės 10 d. gavusi skundą, Komisija 2001 m. lapkričio 9 d. išsiuntė raštišką paklausimą Vokietijos Federacinei Respublikai. Apie pagalbos priemonę Komisijai buvo pranešta 2002 m. kovo 5 d. raštu, kuris buvo gautas 2002 m. kovo 8 d. ir kuriuo atsakyta į šį Komisijos tarnybų paklausimą. Kadangi tuo metu pagalbos priemonė jau buvo įgyvendinta, ji buvo įtraukta į nepaskelbtų pagalbos schemų sąrašą (Pagalbos priemonė Nr. NN 159/02).
- (2) Vokietija išsiuntė papildomą informaciją 2002 m. lapkričio 20 d. raštu, kuris buvo gautas 2002 m. lapkričio 25 d., 2003 m. balandžio 28 d. raštu, kuris buvo gautas 2003 m. gegužės 2 d., 2003 m. gegužės 27 d. raštu, kuris buvo gautas 2003 m. gegužės 28 d., ir 2003 m. spalio 2 d. faksu.
- (3) 2004 m. vasario 19 d. raštu (SG-Greffe (2004) D/200645) Komisija Vokietijai pranešė apie sprendimą

pradėti procedūrą dėl suteiktos pagalbos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 2 dalį.

- (4) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Komisija suinteresuotųjų šalių paprašė pateikti pastabas dėl pagalbos.
- (5) Pastabų iš suinteresuotųjų šalių Komisija negavo ⁽⁴⁾.
- (6) Vokietija savo pastabas Komisijai pateikė 2004 m. kovo 18 d. raštu, kuris buvo gautas ir užregistruotas 2004 m. kovo 23 d. Papildomos pastabos buvo pateiktos 2006 m. sausio 10 d. raštu, kuris buvo užregistruotas 2006 m. sausio 10 d., ir 2007 m. liepos 13 d. raštu, kuris buvo užregistruotas 2007 m. liepos 16 d.
- (7) 2008 m. spalio 21 d. raštu (SG-Greffe (2008) D/206430) Komisija pranešė Vokietijai apie savo sprendimą pratęsti procedūrą dėl suteiktos pagalbos, kuri buvo pradėta pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį.
- (8) Komisijos sprendimas pratęsti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽⁵⁾. Komisija paprašė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl pagalbos.
- (9) Pastabų iš suinteresuotųjų šalių Komisija negavo.

⁽¹⁾ Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai atitinkamai tapo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsniais. Abi nuostatų grupės iš esmės yra tapačios. Šiame sprendime nuorodos į SESV 107 ir 108 straipsnius, jei reikia, turėtų būti suprantamos kaip atitinkamos nuorodos į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.

⁽²⁾ OL C 69, 2004 3 19, p. 11 ir OL C 329, 2008 12 24, p. 18.

⁽³⁾ OL C 69, 2004 3 19, p. 11.

⁽⁴⁾ Skundo pateikėjas siuntė Komisijai priminimo raštus, tačiau papildomų oficialių pastabų nepateikė.

⁽⁵⁾ OL C 329, 2008 12 24, p. 18.

- (10) Vokietija savo pastabas Komisijai pateikė (po to, kai 2008 m. lapkričio 17 d. buvo pateiktas prašymas dėl leidimo vėluoti, kurį Komisija patvirtino 2008 m. lapkričio 21 d.) 2008 m. gruodžio 23 d. raštu, užregistruotu 2009 m. sausio 5 d.

II. IŠSAMUS PAGALBOS APIBŪDINIMAS

II.1. Priemonės pavadinimas

- (11) Paskola vyno prekybos įmonei *Gesellschaft für Weinabsatz* ir vėlesnis pretenzijų atsisakymas (vok. *Kredit an die Gesellschaft für Weinabsatz mit nachfolgendem Forderungsverzicht*).

II.2. Teisinis pagrindas

- (12) Priemonė įgyvendinta pagal Reino krašto-Pfalco žemės vynuogių auginimo zonų rekonstrukcijos fondo (vok. *Wiederaufbaukasse der rheinland-pfälzischen Weinbaugebiete*, WAK) ir Pfalco vyno prekybos įmonės (vok. *Gesellschaft für Weinabsatz Pfalz GmbH*, GfW) sudarytą sutartį.

II.3. Tikslas

- (13) Tikslas – suteikti GfW paskolą vynuogių misai pirkti iš vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų. Be to, sutarta įkeisti užtikrintą turtą. Šiam turtui taikyta vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams (vok. *Weinbaugesellschaften und Kommissionäre*) suteikta įvairių lygių – paprastos, išplėtos arba pratętos – nuosavybės teisės (vok. *Eigentumsverbehalt*) išlaikymo sąlyga. Pretenzijų skolininkui atsisakyta, kai dėl kainų nuosmukio rinkoje GfW patyrė finansinių sunkumų.

II.4. Viešasis subjektas

- (14) WAK yra Reino krašto-Pfalco federalinėje žemėje įsteigta valstybės įmonė, registruota Maince. Šios įmonės vynuogių auginimo sektoriuje vykdoma veikla panaši į banko. WAK užsiima paskolų teikimu žemės sklypams persikirstyti (vok. *Flurbereinigung*). Fondas WAK yra finansuojamas įnašais, mokesčiais, paskolomis ir dotacijomis (Vynuogių auginimo įmonių plėtros įstatymo (vok. *Weinbergsaufbaugesetz*) 8 straipsnio 1 dalis).

II.5. Paramos gavėjai

- (15) Paramos pagal priemonę gavėjas buvo GfW, kuriai WAK suteikė paskolą rinkos sąlygų neatitinkančiomis sąlygomis.

- (16) GfW buvo visiškai pietų Reino-Pfalco krašto ūkininkų ir vynuogių auginimo įmonių asociacijai (vok. *Bauern- und Winzerverband Rheinland-Pfalz Süd*) priklausanti patronuojamoji įmonė. Ji buvo įsteigta 1984 m. prekybai vynu vykdyti ir užsiėmė putojančio vyno, vynuogių sulčių, drebučių, spirito ir brendžio gamyba ir prekyba. Be to, GfW vynuogių auginimo įmonėms teikė su distiliavimo

priemonėmis (vok. *Destillationsmaßnahmen*) susijusias paslaugas. Šios distiliavimo priemonės apėmė priemones, kurioms taikoma bendro rinkos organizavimo sistema ⁽⁶⁾, ir valstybės finansuojamą distiliavimą, kuris paprastai atliekamas remiantis Tarybos sprendimais ⁽⁷⁾. Atitinkamai GfW konsultavo smulkius vyno gamintojus ir organizavo vyno pervežimą į distiliavimo gamyklas.

- (17) Kiti galimi paramos gavėjai yra vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai, iš kurių dėl suteiktos paskolos GfW turėjo pirkti vynuogių misą ir kurie neatsisakė savo pretenzijų, pareikštų GfW, kai WAK nusprendė tai padaryti dėl GfW patiriamų finansinių sunkumų.

II.6. Pagalbos teikimo aplinkybės

- (18) 1999 m. GfW, naudodamasi WAK suteikta 15 302 696,25 EUR paskola ir savo ištekliais, įsigijo 44 mln. litrų vynuogių misos. 60 % šios vynuogių misos mažiausias stiprumas pagal Eklės skalę buvo 60 laipsnių, o vidutinis stiprumas – 81 laipsnis. 40 % misos buvo įprasta stalo vyno misa, kurios stiprumas ne mažesnis nei 44 laipsniai pagal Eklės skalę ir kuri įsigyta siekiant pasinaudoti palankiomis prevencinio distiliavimo sąlygomis. Visos įsigytos misos vidutinė kaina – 0,38 EUR už litrą. Gatavas vynas nebuvo perkamas. Pirkimas buvo vykdomas remiantis vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams suteikta paprastos, išplėtos arba pratętos nuosavybės teisės išlaikymo sąlyga (vok. *einfache, erweiterte, verlängerte Eigentumsverbehalt*). Be to, buvo sutarta, kad šis užtikrintas turtas – skolos grąžinimo garantas fondui WAK.

- (19) Remiantis Vokietijos pateikta informacija, GfW verslo planas buvo pasinaudoti Reglamente (EEB) Nr. 822/87 numatytais distiliavimo galimybėmis ir distiliuoti 40 % misos, o 60 % misos perdirbti į žaliavinį vyną, iš kurio būtų gaminamas putojantis vynas, kuris būtų parduodamas putojančio vyno gamintojams. Be to, GfW planavo 20 % žaliavinio vyno sandėliuoti nuo devynių mėnesių iki vienerių metų, kad pasinaudotų subsidijomis, kurias ES teikia už vyno sandėliavimą pagal Reglamentą (EEB) Nr. 822/87, o tik po to parduoti jį rinkoje kaip žaliavinį vyną, iš kurio gaminamas putojantis vynas.

- (20) 1999 m. lapkričio 11 d. vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams pagal išankstinį dalinį mokėjimą buvo sumokėta 80 % įsigijimo kainos. Išankstinis dalinis mokėjimas buvo atliktas taikant vidutinę 0,31 EUR už litrą kainą.

⁽⁶⁾ 1987 m. kovo 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 822/87 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 84, 1987 3 27, p. 1) ir nuo 2000 m. rugpjūčio 1 d. taikomas 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, 1999 7 14, p. 1).

⁽⁷⁾ Žr., pavyzdžiui, 2000 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimą 2000/808/EB dėl Vokietijos Federacinės Respublikos institucijų numatytos išimtinės valstybės pagalbos kai kurių vyno sektoriaus produktų distiliavimui suteikimo (OL L 328, 2000 12 23, p. 49).

- (21) 1999 m. GfW 40 % savo atsargų išvežė distiliuoti pagal prevencinio distiliavimo priemonę. Matydama, kad 1999 m. pabaigoje kainos žaliavinio vyno rinkoje ėmė kristi, GfW nusprendė tais metais žaliavinio vyno neparduoti, bet palaukti iki 2000 m., kol rinka atsigaus.
- (22) 2000 m. dėl palyginti didelio derliaus ir parduodamo mažesnio putojančio vyno kiekio pardavimui baltojo vyno rinkos aktyvumas dar labiau sumažėjo (kai kuriais atvejais vidutinės kainos krito net 0,20 EUR). Kitas didelis kiekis statinėse esančio, vis dar sandėliuojamo vyno turėjo būti išsiųstas distiliuoti vykdant antrąjį distiliavimo etapą.
- (23) Dėl 1999 m. patvirtinto ir 2000 m. rugpjūčio 1 d. įsigaliojusio bendro vyno rinkos organizavimo sistemos pakeitimo prevencinis distiliavimas pagal Reglamentą (EEB) Nr. 822/87 pakeistas distiliavimu, vykdomu norint rinkoje realizuoti geriamąjį alkoholį pagal Reglamentą (EB) Nr. 1493/1999. Sąlygos buvo daug blogesnės ir kainos siekė tik apie pusę ankstesnės 0,50–0,55 EUR už litrą sumos, kuri buvo mokama taikant prevencinio distiliavimo priemonę.
- (24) Dėl kainų nuosmukio 2000 m. GfW numatyto pelno negalėjo pasiekti nei vyno rinkoje, nei vykdydama distiliavimą geriamajam alkoholiui rinkoje realizuoti. Todėl GfW turėjo būti labai sumažinta atsargų finansinė vertė ir GfW įsipareigojimai viršijo įmonės turtą.
- (25) Atsižvelgiant į minėtas prekybos problemas, buvo parengtas einamųjų metų tarpinis sąskaitos išrašas už laikotarpį iki 2000 m. spalio 31 d., kurį išnagrinėjo audito įmonė 2000 m. spalio 31 d. GfW įsipareigojimai (15 670 155 EUR) šios įmonės trumpalaikį turtą (9 886 856 EUR) viršijo 5 783 299 EUR (GfW įsipareigojimai nurodyti toliau pateiktoje lentelėje). Remiantis *Wirtschaftsprüfungsgesellschaft Falk & Co. GmbH* parengta ataskaita, jeigu nebūtų imtasi priemonių, dėl GfW turtą viršijančių įsipareigojimų (vok. *Überschuldung*) šioje įmonėje netrukus turėtų būti pradėtos vykdyti nemokumo procedūros.

(26) 1 lentelė

(EUR)	
Įsipareigojimai	Suma
WAK	10 150 959
Finansų įstaigoms	726 892
Tiekėjams	218 460
Vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams	4 355 581
Kitiems subjektams	218 263
Iš viso	15 670 155

- (27) Pagal Vokietijos įmonių bankroto įstatymo (vok. *Insolvenzordnung*) 19 straipsnį dėl įmonės turtą viršijančių įsipareigojimų turi būti pradėta nemokumo procedūra. Todėl GfW vykdomoji valdyba buvo įpareigota pagal ankstesnės redakcijos Ribotos atsakomybės bendrovių įstatymo 64 straipsnį kartu su Įmonių bankroto įstatymo 19 straipsniu, per tris savaites nuo dienos, kai nustatyta, kad įsipareigojimai viršija turtą (vok. *Überschuldung*), kreiptis, kad būtų pradėta nemokumo procedūra.
- (28) Gresiant nemokumui GfW paprašė kai kurių kreditorių (WAK, vynuogių auginimo įmonių ir apie 130 prekybininkų, kurie dalyvavo 18 konstatuojamojoje dalyje aprašytame pirkimo procese) atsisakyti dalies likusių pretenzijų, kad įmonė galėtų tęsti prekybą. Vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai būtų turėję atsisakyti 90 % pretenzijų, – tai reiškia, kad jie būtų gavę tik kitus 2 % sutartos pirkimo kainos. Likęs deficitas turėjo būti pašalintas WAK perleidžiant pretenzijas ir jų atsisakant.
- (29) Pagrindinis kreditorius WAK (žr. 1 lentelę), kuris turėjo mažesnę skolos grąžinimo garantiją, buvo itin suinteresuotas tuo, kad būtų išvengta gresiančio nemokumo. Todėl WAK mėgino įtikinti vynuogių auginimo įmones ir prekybininkus, kad jie atsisakytų dalies savo pretenzijų. Be to, 2000 m. gruodžio 4 d. WAK pasirašė susitarimą su GfW, pagal kurį WAK sutiko perleisti dalį savo likusių pretenzijų (atitinkančių GfW deficitą) kitiems kreditoriams. Beliko nustatyti galutinę perleidžiamų pretenzijų sumą, ir tai, siekiant sumažinti perleidžiamą sumą, turėjo būti padaryta gavus vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų pranešimus apie pretenzijų atsisakymą. Be to, buvo sutarta, kad WAK, jeigu to reikėtų vėlesniu etapu siekiant išvengti nemokumo procedūros, atsisakytų tos pačios pretenzijų sumos, kurią jis perleido.
- (30) 1 700 iš 2 700 vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų pranešė norintys atsisakyti 90 % savo likusių pretenzijų, o tai sudarė apie 60 % visos įmonių ir prekybininkų grupės likusių pretenzijų. Tačiau kitos vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai pasiūlymo atsisakė arba į paklausimą neatsakė. Buvo aišku, kad kai kurie iš jų nusprendė neatsisakyti savo pretenzijų, nes turėjo didesnę skolos grąžinimo garantiją – kai kurie iš jų jau buvo pratęšę nuosavybės teisę ir pagal išankstinį dalinį mokėjimą jau buvo gavę 80 % sutartos sumos. Tai reiškė, kad nemokumo procedūros atveju jie būtų gavę didesnę grąžą nei pasiūlyme nurodyta 2 % sutartos pirkimo kainos suma.
- (31) Be to, nemažai vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų pateikė skundus dėl GfW, kuriuos teismas išnagrinėjo ir pasiūlė sudaryti atsisakytųjų sutartis. Pagal atsisakytųjų sutartis GfW būtų turėjusi sumokėti 70 % likusios pretenzijų sumos, o 30 % pretenzijų turėjo būti atsisakyta. Be to, teismas nusprendė, kad GfW turėtų

padengti 80 % teismo išlaidų. Sudaryti panašias atsikaitymų sutartis siūlė ir kiti teismai ir, atsižvelgdama į tai, GfW nebegalėjo tikėtis, kad kitos vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai sutiks atsisakyti 90 % likusių pretenzijų. Be to, kelios vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai dabar pareiškė reikalavimą, kad būtų grąžinta visa likusioji 20 % dalis.

- (32) Vokietijos įmonių bankroto įstatymo 305a straipsnyje teigiama, kad neteisminis susitarimas (vok. *außergerichtliche Einigung*), sudaromas siekiant išvengti įsiskolinimo padengimo, laikomas neįvykusiu, jeigu bent vienas kreditorius nusprendžia pradėti reikalavimų vykdymo procesą po to, kai buvo pradėtos derybos dėl neteismo susitarimo.
- (33) Taigi, priešingai nei numatyta iš pradžių, GfW nebegalėjo prašyti vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų atsisakyti bet kokių savo pretenzijų. Todėl 2001 m. vasario 21 d. GfW pasirašė susitarimą su WAK, kuriame nurodyta, kad WAK sutinka visiškai panaikinti 2000 m. GfW deficitą atsisakydama 5 005 441,60 EUR pretenzijų sumos. Nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d. palūkanos nuo likusios skolos dalies skaičiuojamos nebus. Be to, susitarime buvo nurodyta, kad vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų likusios pretenzijų sumos bus visiškai padengtos. Šiuo būdu WAK neperleistų pretenzijų sumos grąžinimas buvo užtikrintas, deficito klausimas išspręstas, nemokumo procedūrų laikinai išvengta ir GfW galėjo tęsti prekybą.
- (34) Nuo 2000 m. lapkričio 1 d. iki 2000 m. gruodžio 31 d. GfW grąžino WAK 1 440 446,92 EUR paskolos dalį. 2001–2005 m. GfW tęsė prekybą ir reguliariai mokėjo WAK suteiktos paskolos išmokas, kurių bendra suma sudarė 3 728 969,40 EUR. Be to, 2001 m. GfW iš viso sumokėjo WAK 149 757,16 EUR palūkanų sumą.
- (35) Sumažėjus apyvartai nuolatinės GfW veiklos srityse ir dėl nepakankamos kapitalizacijos GfW iki 2004 m. gruodžio 31 d. nusprendė nutraukti visą veiklą ir likviduoti GfW. Visos likusios atsargos, susijusios su likusiomis verslo sritimis, buvo parduotos. Visos įplaukos buvo panaudotos WAK suteiktai paskolai grąžinti. Su pirkėju (privčiu asmeniu) buvo sutarta, kad visų likusių atsargų, nurodytų 2004 m. gruodžio 31 d. inventoriaus sąraše, vertės suma 2005 m. pabaigoje bus pervesta WAK. Ši suma būtų lygi pirminei pirkimo kainai – 79 579,79 EUR.
- (36) 2005 m. birželio 1 d. GfW buvo likviduota ir 2006 m. pašalinta iš prekybos registro. Nei teisių perėmėjo, nei jokio kito juridinio subjekto, iš kurio galima būtų susigrąžinti pagal pagalbos priemonę suteiktą sumą, nėra.
- (37) Iki 2005 m. gruodžio 31 d. buvo grąžinta 9 897 154,65 EUR paskolos dalis ir sumokėta 793 994,99 EUR palūkanų. Likvidavus GfW likusį turtą (87 079,79 EUR) WAK

likusių pretenzijų suma – apie 313 000 EUR – buvo pripažinta neatgaunama ir buvo nurašyta. Negrąžinta paskolos dalis iš viso sudarė 5 318 441,60 EUR (t. y. pirminė atsisakytų pretenzijų suma – 5 005 441,60 EUR ir po likvidavimo likusių pretenzijų sumą – 313 000 EUR).

II.7. Pagalbos pobūdis ir intensyvumas

- (38) 15 302 696,25 EUR paskola, kurią WAK suteikė GfW, buvo išmokėta 1999 m. keliomis dalimis ir skirta 12–18 mėnesių laikotarpiui:

(EUR)	
1999.11.11	5 936 061,62
1999.11.25	6 868 777,04
1999.12.1	585 429,72
1999.12.13	112 110,66
1999.12.17	1 800 317,21
Iš viso	15 302 696,25

- (39) Taikytos palūkanų normos:

1999 m. IV ketvirtis	3,28 %
2000 m. I ketvirtis	3,51 %
2000 m. II ketvirtis	4,15 %
2000 m. III ketvirtis	4,80 %
2000 m. IV ketvirtis	5,15 %
2001	4,55–5,25 %

- (40) 1999 m. lapkričio 11 d. pagal išankstinį dalinį mokėjimą tiekėjams buvo sumokėta 80 % sutartos sumos. Be to, dėl kai kuriems tiekėjams pratęstos nuosavybės teisės, kuri galioja ir pasibaigus perdurbimo ar maišymo etapams, dalis atsargų buvo skirta šių tiekėjų 20 % likusių pretenzijų sumos grąžinimui užtikrinti. Be to, sutarta, kad atsargos įkeičiamos užtikrinant skolos fondui WAK grąžinimą. Tačiau, kadangi buvo taikoma nuosavybės teisės išlaikymo sąlyga, kol nebuvo išspręstos pretenzijos, kurioms ši sąlyga buvo taikoma, WAK pretenzija į dalį atsargų buvo tik antraeilė. Didesnę kainų svyravimo riziką patyrė GfW ir jos kreditoriai, kurių pagrindinis – WAK.

- (41) Už paskolą, kurią WAK suteikė GfW, mokėtos tik riboto dydžio palūkanos: nuo 1999 m. lapkričio 11 d. iki gruodžio 31 d. (3,28 % palūkanų norma), nuo 2000 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. (3,51–5,15 %) ir nuo 2001 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. (4,55–5,25 %). Po 2001 m. gruodžio 31 d. daugiau palūkanų nereikalaauta.
- (42) Atsižvelgiant į riziką, kurią prisiėmė WAK skolindamas pinigus GfW, be įprastos palūkanų normos, turėjo būti taikoma ir didelė rizikos priemoka. Kadangi prie palūkanų normos šios rizikos priemokos pridėta nebuvo, suteikiama paskola buvo susijusi su pagalba. Šis pagalba gali būti apskaičiuojama iš taikomos palūkanų normos atėmus rinkos palūkanų normos ir rizikos priemokos, kuri turėjo būti taikyta, sumą.
- (43) Remiantis Komisijos pranešimu dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo su pakeitimais⁽⁸⁾, padarytais Komisijos pranešimu dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo techninio pritaikymo⁽⁹⁾, nagrinėjamu laikotarpiu Vokietijai taikoma bazinė palūkanų norma buvo nuo 5,23 % iki 6,33 %. Pagal šį pranešimą nustatyta orientacinė norma yra žemiausia norma, kuri gali būti didinama esant rizikingoms situacijoms (pavyzdžiui, įmonei sunkiai besiverčiant arba jei bankams nepateikiamas įprastas užstatas). Tokiais atvejais, jei joks privatus bankas nebūtų sutikęs suteikti atitinkamos paskolos, priemoka galėjo būti padidinta 400 ar daugiau bazinių punktų.
- (44) Remiantis Vokietijos duomenimis, tuo pačiu laikotarpiu Vokietijos bankų panašioms kreditams taikytos tokios palūkanų normos: 5,25–6,50 % (bankas *VR-Bank Südliche Winstrasse e.G.*) ir 5,40–6 % (bankas *Die Kreissparkasse Bad Dürkheim*).

II.8. Priemonės taikymo trukmė

- (45) Vienkartinė priemonė.

II.9. Priežastys, dėl kurių pradėta oficiali tyrimo procedūra

- (46) Manydama, kad pretenzijų perleidimas ir atsisakymas galėtų būti laikomi valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnyje, Komisija pradėjo oficialią nagrinėjimo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį.
- (47) Remdamasi informacija, kuri buvo gauta iki oficialios tyrimo procedūros pradžios, Komisija nagrinėjo, ar pretenzijų perleidimas ir atsisakymas atitinka privataus kreditoriaus kriterijų.
- (48) Pagal privataus kreditoriaus kriterijų įvertinama, ar vieno-domis rinkos sąlygomis privatus kreditorius būtų veikęs arba veikė taip pat kaip valstybinis kreditorius. Šiuo atveju privačių kreditorių pretenzijų įmonei GfW bendra suma 2000 m. spalio 31 d. siekė 5,5 mln. EUR, tačiau nė vienas iš jų savo pretenzijų neatsisakė. Nepriklausomas auditorius parengė ataskaitą, kurioje nurodyta, kad fondui WAK buvo ekonomiškai naudinga perleisti ir atsisakyti dalies savo pretenzijų, tačiau nepaaiškinta, kodėl nė vienas iš kitų kreditorių nebuvo pasiruošęs atsisakyti savo pretenzijų.
- (49) Oficialios tyrimo procedūros pirmojo etapo metu Komisija padarė išvadą, kad pradėdant procedūrą negalima paneigti, kad WAK pretenzijų (paskola įmonei GfW ir būsimi palūkanų mokėjimai už paskolą) perleidimas ir atsisakymas neatitiko privataus kreditoriaus kriterijaus, nes perleistų ir atsisakytų pretenzijų vertė buvo didesnė nei būtina ir šis pretenzijų perleidimas ir atsisakymas buvo itin naudingas ne tik GfW, bet ir kitiems kreditoriams (visų pirma vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams), kurių pretenzijos buvo visiškai patenkintos.
- (50) Oficialios tyrimo procedūros pradinio etapo tyrimo sritis buvo praplėsta – į ją įtrauktas paskolos suteikimo klausimas. Kalbant konkrečiau, buvo suabejota dėl to, ar paskola buvo suteikta rinkos sąlygomis (nebuvo skaičiuojama rizikos priemoka) ir ar buvo užtikrintos pakanamos skolos grąžinimo garantijos.
- (51) Pratęsus oficialią tyrimo procedūrą vėl buvo suabejota galima pagalba vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams. Remiantis tuo metu turima informacija buvo galima teigti, kad už misą sumokėta kaina buvo didesnė už susijusios rinkos kainą, kad sandorio tikslas buvo ne gauti kuo didesnę pelną, bet paremti vyno ir misos rinką ir kad vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams pagal prekybos sutartį suteikta skolos grąžinimo garantija buvo naudingesnė nei įprastomis aplinkybėmis.
- (52) Abejonės dėl kainos dar labiau padidėjo, kai po pirmojo procedūros etapo Vokietija pateikė dokumentus, kuriuose buvo nurodyta, kad 1999 m. Pfalco-Reinheseno regione užregistruoti kainos už litrą stalo vyno svyravimai (neįskaitant PVM) buvo nuo 0,26 EUR (spalio ir lapkričio mėn.), 0,30 EUR (birželio ir rugsėjo mėn.), 0,35 EUR (balandžio mėn.) iki 1,10 EUR (vasario, birželio, lapkričio ir gruodžio mėn.). Mažiausia stalo vyno rinkos kaina, kurią galima buvo užtikrinti paskolos suteikimo metu, buvo 0,26 EUR už litrą.
- (53) Todėl vidutinė 0,38 EUR už litrą pirkimo kaina atrodė didesnė už mažiausią rinkos kainą – apie 0,26 EUR už litrą.

⁽⁸⁾ OL C 273, 1997 9 9, p. 3.

⁽⁹⁾ OL C 241, 1999 8 26, p. 9.

III. TREČIŲJŲ ŠALIŲ PATEIKTI SKUNDAI IR INFORMACIJA

- (54) Komisija gavo informacijos, nurodančios, kad minėtas pretenzijų atsisakymas buvo finansuojamas WAK lėšomis. Nurodyta, kad Reino krašto-Pfalco federalinės žemės administracija – kaip WAK finansuojanti valdžios institucija – išnagrinėjo kapitalo injekcijos galimybę dėl sumažėjusios WAK kapitalo bazės, tačiau galiausiai priėmė neigiamą sprendimą.
- (55) Komisijai buvo pateiktas skundas, kad WAK pretenzijų atsisakymas galėjo būti susijęs su valstybės pagalba. Ieškovas teigė, kad GfW konkuravo parduodant vyno distiliatus ir po to, kai buvo atsisakyta pretenzijų šiai įmonei, konkurentai patyrė didelių sunkumų parduodami savo pačių gaminius. Ieškovas pateikė kelis laikraščio straipsnius apie WAK pretenzijų įmonei GfW atsisakymą.
- (56) Be to, tas pats ieškovas persiuntė laišką, kurį gavo iš Kaizerslauterno prokuratūros (centrinės ekonominių nusikaltimų tarnybos) ir kuriuo buvo atsakoma į jo prokuratūrai išsiųstą laišką. Kaizerslauterno prokuratūros laiške apibendrinama iš ieškovo gauta informacija – laikraščių straipsniai ir pranešimai, ir ieškovui pranešama, kad remiantis šia jos gauta informacija nėra pagrindo pradėti bylos baudžiamosios veikos tyrimo (vok. *strafrechtliches Ermittlungsverfahren einzuleiten*).

IV. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (57) Vykdamas oficialias tyrimo procedūras Komisija negavo jokių pastabų.
- (58) Ieškovo laiškuose, kuriuos jis pakartotinai siuntė po pirmojo procedūros etapo, nebuvo pateikta jokių naujų faktų ar argumentų.

V. VOKIETIJOS PASTABOS

V.1. Pagalbos elementas suteikiant paskolą

- (59) Vokietija pateikė išsamią informaciją apie WAK paskolos suteikimo GfW sąlygas, kuri įtraukta į priemonę apibūdinti skirtą II dalyje.
- (60) Pateiktose pastabose Vokietija teigia sutinkanti, kad palūkanų normos, kurias WAK taikė už GfW suteiktą paskolą, buvo mažesnės už rinkos palūkanų normas. Vokietija pripažįsta, kad rinkos palūkanų normos ir taikytos palūkanų normos skirtumas reiškia pagalbą įmonei GfW, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje.
- (61) Be to, Vokietija pateikia įrodymą, kad GfW buvo likviduota ir jos veikla buvo sustabdyta 2005 m. birželio 1 d. Visos likusios atsargos, susijusios su likusiomis verslo

sritimis, buvo parduotos. Visos įplaukos buvo panaudotos WAK suteiktai paskolai grąžinti. Su pirkėju (privaciai asmeniu) buvo sutarta, kad visų likusių atsargų, nurodytų 2004 m. gruodžio 31 d. inventoriaus sąrašė, vertės suma 2005 m. pabaigoje bus pervesta WAK. Ši suma būtų lygi pirminei pirkimo kainai – 79 579,79 EUR. 2006 m. GfW buvo pašalinta iš prekybos registro ir nei teisių perėmėjo, nei jokio kito juridinio subjekto, iš kurio būtų galima susigrąžinti pagal pagalbos priemonę suteiktą sumą, nėra. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika⁽¹⁰⁾, susigrąžinti šios sumos, Vokietijos nuomone, neįmanoma.

- (62) Vokietija užtikrina, kad paprastos, išplėtos arba pratętos nuosavybės teisės išlaikymo sąlygos, kurių GfW taikė vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams parduodama misą, atitiko bendrą verslo praktiką. Be to, Vokietija užtikrina, kad tai, kad nepaisydamas nuosavybės teisės išlaikymo sąlygos WAK patvirtino užtikrinto turto įkeitimą už GfW suteiktą paskolą, irgi atitiko bendrą verslo praktiką.
- (63) Vokietija nurodo, kad 1999 m. rudenį GfW misą nupirko už rinkos kainą, nes 60 % nupirkto misos buvo ne įprasta stalo vyno misa, kaip manyta pirmojo procedūros etapo metu, bet aukštos kokybės misa (ne mažiau kaip 60 laipsnių stiprumo pagal Ekslės skalę). Vokietijos nuomone, kokybės reikalavimai, taikomi gaminant putojančią vyną, yra aukštesni nei gaminant stalo vyną (turi būti užtikrintas ne mažesnis nei atitinkamai 60 ir 44 laipsnių stiprumas pagal Ekslės skalę). Likusioji 40 % misos dalis buvo įprasta stalo vyno misa, kuri buvo nupirka siekiant pasinaudoti palankiomis prevencinio distiliavimo sąlygomis.
- (64) Savo pastabose Vokietija pabrėžia, kad GfW rinkodaros koncepciją, taikytą 60 % atsargų, sudarė didelio aukštos kokybės misos kiekio pirkimas ir vėlesnis perdirbimas į tos pačios rūšies žaliavinį vyną, iš kurio gaminamas putojantis vinas (vok. *Sektgrundwein*), ir tai atitiko vyno gamybos įmonių keliamus vienerūšiškumo ir kokybės reikalavimus. Putojančiam vynu gaminti skirtas žaliavinis vinas turi pasižymėti mažu SO₂ ir dideliu vaisių rūgščių kiekiu. Tai galima užtikrinti tik jei misa perkama rudens pardavimo laikotarpiu ir jei pati GfW perdirba misą į žaliavinį vyną.
- (65) Remiantis Vokietijos pateikta informacija, putojančiam vynu gaminti skirto žaliavinio vyno rinkoje mokama bazinė kaina už vieną litrą misos, kurios stiprumas – 60 laipsnių pagal Ekslės skalę, buvo 0,312 EUR už litrą. Už kiekvieną papildomą laipsnį pagal Ekslės skalę (ne daugiau kaip 80 laipsnių pagal Ekslės skalę) buvo mokama po 0,005 EUR už litrą. Už aukštos kokybės misą, kuri sudarė 60 % visos nupirkto misos, vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams buvo sumokėta laikantis šio principo.

⁽¹⁰⁾ 1990 m. kovo 21 d. ETT sprendimas *Belgija prieš Komisiją* („Tubemeuse“), C-142/87, Rink. p. I-959.

(66) Šiame kontekste Vokietija atkreipia dėmesį į susijusią rinką. Jos nuomone, įprasto stalo vyno rinkos kaina negali būti laikoma atskaitos tašku vertinant šiuos 60 % atsargų, nes įmonės GfW susijusi rinka yra ne įprasto stalo vyno rinka, bet aukštesnės kokybės žaliavinio vyno, naudojamo putojančiam vynui gaminti, rinka. Be to, Vokietija remiasi paklausos pakeičiamumo teorija, pagal kurią teigiama, kad du gaminiai nėra parduodami toje pačioje rinkoje, jeigu vieno iš jų negalima pakeisti kitu net pakeitus gaminio kainą. Šiuo atveju dėl misai ir žaliaviniam vynui, iš kurių gaminamas putojantis vinas, keliamų specifinių reikalavimų, šios misos negalima pakeisti įprasto stalo vyno misa arba stalo vynu net jeigu stalo vyno kaina labai sumažėtų. Taigi, stalo vyno kainos sumažėjimas neturės įtakos putojančiam vynui gaminti skirtos misos kainai, nes šių misų negalima pakeisti vienos kita.

(67) Remiantis Vokietijos vynuogių augintojų asociacijos (vok. *Deutsche Weinbauerband*) pateikta 1998–2001 m. importo statistika, importuojamo baltojo vyno, kuris dėl aukštos kokybės gali būti naudojamas putojančiam vynui gaminti, rinkos kaina buvo 0,38 EUR už litrą – daug aukštesnė negu nurodyta 0,26 EUR už litrą stalo vyno kaina. Savo pastabose Vokietija pateikia išvadą, kad egzistuoja dvi atskiros rinkos – įprasto stalo vyno ir stalo vyno misos rinka ir aukštos kokybės žaliavinio vyno ir aukštos kokybės misos, kurie naudojami putojančiam vynui gaminti, rinka.

(68) Vokietijos nuomone, reikėtų daryti išvadą, kad vyno, kuris nėra distiliuojamas, susijusi rinka – tai aukštos kokybės žaliavinio vyno, skirto putojančiam vynui gaminti, rinka, kurioje užtikrinamos aukštesnės kainos (0,38 EUR už litrą) nei įprasto stalo vyno rinkoje (0,26 EUR už litrą). Todėl Vokietija mano, kad kaina, kurią GfW sumokėjo už misą, atitiko susijusios rinkos kainą ir užtikrino normalų pelningumo koeficientą.

(69) Be to, GfW ketino dalyvauti ES sandėliavimo ir distiliavimo programose (GfW jau anksčiau siūlė šias paslaugas vynuogių augintojams). Pagal sandėliavimo programą už 20 % atsargų, kurios vėliau turėjo būti parduotos kaip putojančiam vynui gaminti skirtas žaliavinis vinas, buvo mokama 0,06 EUR už litrą. Pagal distiliavimo programą už 40 % distiliuoti skirtų atsargų buvo mokama 0,50–0,55 EUR už litrą kaina.

(70) Vokietijos nuomone, tuo metu, kai WAK suteikė paskolą GfW, iš šios veiklos buvo galima gauti pelno. Viena vertus, GfW ketino 40 % įsigytos misos 1999 m. gruodį taikyti prevencinio distiliavimo priemonę, kai distiliavimo kaina buvo gerokai aukštesnė nei pirkimo kaina (0,50–0,55 EUR už litrą). Kita vertus, buvo spėjama, kad putojančio vyno gamintojai už dideles vienodos garantuotos kokybės žaliavinio vyno siuntas mokės pakankamai geras kainas (nuo 0,36 iki 0,41 EUR už litrą). Vokietijos nuomone, GfW galėjo pasiekti, kad vidutinės pardavimų pajamos būtų 0,44–0,46 EUR už litrą, t. y. daug didesnės nei vidutinė 0,38 EUR už litrą kaina,

kuri buvo sumokėta vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams.

(71) Planavimas buvo pagrįstas šiomis tikslinių kainų prielaidomis:

	Kiekis	Kaina už litrą (EUR)
Distiliavimas	40 %	0,50–0,55
ES subsidija už vyno ir (arba) misos sandėliavimą (1 metus): 0,06 EUR už litrą ir vėlesnis putojančiam vynui gaminti skirtas žaliavinio vyno pardavimas	20 %	0,435
Putojančiam vynui gaminti skirtas žaliavinio vyno pardavimas	40 %	0,375

(72) Remiantis šiomis prielaidomis buvo tikimasi, kad vidutinė pardavimo kaina bus 0,44–0,46 EUR už litrą.

(73) Pagal pirmiau pateiktą pardavimų prognozę pelnas buvo skaičiuojamas taip:

	Kaina už litrą (EUR)
Pardavimo kaina ir perdirbimas	0,37–0,38
Pajamos už parduotą putojančiam vynui gaminti skirtą žaliavinį vyną, distiliavimą ir sandėliavimo subsidijas	0,44–0,46
Prognozuojamas pelnas	0,06–0,09

(74) Už bendrą maždaug 44 mln. litrų kiekį buvo tikimasi gauti apie 2,64–3,96 mln. EUR bendro pelno.

(75) Be to, Vokietija primena, kad stalo vyno rinkos kaina, kurią Europos Komisija nurodė sprendime pradėti procedūrą (0,26 EUR už litrą), 1999 m. lapkričio mėn. buvo mažiausia stalo vyno kaina. 1999 m. lapkričio mėn. stalo vyno rinkos kaina buvo 0,26–0,56 EUR už litrą. Tokios kainos vyravo visus 1999 m. 2000 m. kainos svyravo nuo 0,20 EUR iki 0,41 EUR už litrą. Be to, Vokietija pabrėžia, kad 60 % misos, kurią įsigijo GfW, stiprumas vidutiniškai siekė 81 laipsnį pagal Ekslės skalę – tai daug daugiau nei stalo vynu taikomas 44 laipsnių reikalavimas, ir žinoma, tai matyti iš kainos, kurią GfW sumokėjo už misą.

V.2. Pagalbos elementas perleidžiant pretenzijas ir jų atsisakant

(76) Vokietijos nuomone, įmonei GfW gresiantis nemokumas buvo nustatytas 2000 m. lapkričio mėn. parengus tarpinę finansinę atskaitą. Tada nustatytas apie 6 mln. EUR GfW

sąskaitos deficitais, kuris pasitvirtino parengus 2000 m. metinę ataskaitą. Šį deficitą lėmė tai, kad dėl didelio rinkos kainų nuosmukio GfW vis dar turimų atsargų vertė sumažėjo, – tai reiškė, kad GfW savo atsargas būtų galėjusi parduoti už mažesnę nei iš pradžių numatyta kainą.

(77) Remiantis Vokietijos pateikta informacija, 2000 m. spalio 31 d. WAK vis dar turėjo pretenzijų įmonei GfW dėl maždaug 10 mln. EUR sumos. WAK garantas buvo įkeistas GfW turtas, kuris tuo pačiu momentu praeityje buvo įvertintas 5,7 mln. EUR. Šiam turtui buvo taikoma vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams suteikta paprastos, išplėtos arba pratęstos nuosavybės teisės išlaikymo sąlyga, pagal kurią, Vokietijos nuomone, nemokumo atveju jiems būtų suteikta pirmumo teisė. Taigi, Vokietijos manymu, nemokumo procedūros atveju prieš atlikdama mokėjimus bet kuriam kitam kreditoriui GfW vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams būtų turėjusi sumokėti apie 3,5 mln. EUR.

(78) Siekiant laiku išspręsti dėl deficito susidariusią situaciją ir išvengti nemokumo procedūros, kaip numatyta Ribotos atsakomybės bendrovių įstatymo 64 straipsnyje kartu su Įmonių bankroto įstatymo 19 straipsniu, reikėjo nedelsiant imtis reikiamų priemonių.

(79) Vokietija nurodo, kad pagrindinė kreditorė WAK, kuri turėjo mažesnę skolos grąžinimo garantiją, buvo itin suinteresuota tuo, kad būtų išvengta gresiančio nemokumo. Todėl ji mėgino įtikinti vynuogių auginimo įmones ir prekybininkus atsakyti dalies savo pretenzijų ir taip pat 2000 m. gruodžio 4 d. susitarė su GfW dėl šių punktų:

— perleisti deficito dydžio pretenzijų sumą po to, kai vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai sutiks atsakyti 90 % likusių pretenzijų;

— jei reikia, atsakyti perleistos pretenzijų sumos.

(80) Nepaisant sėkmingos derybų pradžios, kai daugelis vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų sutiko atsakyti savo pretenzijų, GfW nepasisėkė, nes vynuogių auginimo įmonės, prekybininkai ir jų teisininkai ėmėsi tam tikrų bendrų veiksmų. Jie nenorėjo atsakyti savo pretenzijų, nes dėl suteiktos išplėtos arba pratęstos nuosavybės teisės išlaikymo sąlygos jie turėjo pirmąją skolos grąžinimo garantiją, – taigi jie pateikė skundus. Teismas šiuos skundus išnagrinėjo ir pasiūlė sudaryti atsiskaitymų

sutartis. Pagal atsiskaitymų sutartis GfW būtų turėjusi sumokėti 70 % likusių pretenzijų sumos, o 30 % pretenzijų turėjo būti atsakyta. Be to, teismas nusprendė, kad GfW turėtų padengti 80 % teismo išlaidų. Sudaryti panašias atsiskaitymų sutartis siūlė ir kiti teismai. Atsižvelgdama į tai, GfW nebegalėjo tikėtis, kad kitos vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai sutiks atsakyti 90 % likusių pretenzijų. Be to, kelios vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai dabar pareiškė reikalavimą, kad būtų grąžinta visa likusioji 20 % dalis. Tai, kad 1 700 iš 2 700 vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų jau nurodė, kad sutiktų atsakyti dalies savo pretenzijų, nebebuvo aktualu, nes Vokietijos įmonių bankroto įstatymo 305a straipsnyje teigiama, kad neteisminis susitarimas (vok. *außergerichtliche Einigung*), sudaromas siekiant išvengti įsiskolinimo padengimo, laikomas neįvykusių, jeigu bent vienas kreditorius nusprendžia pradėti reikalavimų vykdymo užtikrinimo procesą po to, kai buvo pradėtos derybos dėl neteisminio susitarimo.

(81) Taigi, 2001 m. vasario 21 d. WAK susitarė su GfW, kad WAK padengs 2000 m. deficitą atsakydamas 5 005 441,60 EUR pretenzijų sumos, kad nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d. nuo likusios skolos dalies nebus skaičiuojamos palūkanos ir kad bus patenkintos visos vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų pretenzijos. Neperleistų pretenzijų sumos grąžinimas buvo garantuotas. Dėl deficito susidariusi GfW situacija buvo išspręsta, nemokumo procedūrų buvo išvengta ir GfW galėjo tęsti prekybą.

(82) Vokietija tvirtina, kad pretenzijų perleidimas ir atsakymas atitinka privataus kreditoriaus kriterijų. Šiam teiginiui patvirtinti Vokietija remiasi susijusia teismų praktika.

(83) Siekiant padidinti faktiškai galimą išieškoti sumą gali reikėti atsakyti dalies pretenzijų⁽¹¹⁾. Tokių veiksmų imtųsi privatus kreditorius, kad sumažintų savo nuostolius. Tuo atveju, kai nesuteikiama pakankamai garantijų, kad pretenzija bus patenkinta, susitarimas atidėti grąžinimą padidintų grąžinimo be nuostolių tikimybę, nes skolininkas turėtų galimybę įveikti krizę ir pagerinti savo situaciją⁽¹²⁾. Bendrojo Teismo sprendime dėl įmonės HAMSAtmetama ankstesnė Komisijos praktika reikalauja, kad privatūs ir valstybiniai kreditoriai, atsižvelgdami į jiems priklausančią skolos dalį, atsakytų vienodos pretenzijų dalies. Vietoj to teismas nustatė, kad privataus kreditoriaus kriterijus gali būti taikomas ir tada, kai skirtingų kreditorių atsakytų pretenzijų dydžiai yra nevienodi. Bendrasis Teismas pabrėžia, kad kreditoriui suteiktas užtikrintų, privilegijuotų ar paprastų pretenzijų turinčio asmens statusas, t. y. skirtingiems kreditoriams suteiktas skolos grąžinimo garantijų lygis, yra galutinis.

⁽¹¹⁾ 1999 m. balandžio 29 d. ETT sprendimas *Ispanija prieš Komisiją*, C-342/96, Rink. p. I-2459.

⁽¹²⁾ 2007 m. lapkričio 22 d. ETT sprendimas *Ispanija prieš „Lenzing“*, C525/04, Rink. p. I-9947.

ETT nustatė, kad valstybinis kreditorius veikia kaip privatus kreditorius, kai jis nusprendžia atsisakyti savo pretenzijų dalies, bet prieš tai jis išsamiai ir pagrįstai įvertina sumą, kurią jam pavyks susigrąžinti, likvidavimo riziką ir tikimybę, kad įmonė vėl taps gyvybinga. ⁽¹³⁾ Galiausiai Vokietija nurodo Komisijos sprendimą dėl „Huta Cynku“ bylos, kai Komisija nusprendė, kad tuo atveju, kai restruktūrizavus įmonę būtų gautos didesnės pajamos nei ją likvidavus, nėra laikoma, kad buvo gauta nauda ir suteikta valstybės pagalba ⁽¹⁴⁾.

- (84) Tuo remdamasi Vokietija teigia, kad, atsižvelgiant į WAK, kaip pagrindinio kreditoriaus, padėtį ir šiai įmonei suteiktą mažesnę skolos grąžinimo garantiją, palyginti su vynuogių auginimo įmonėmis ir prekybininkais, pretenzijų perleidimas ir atsisakymas atitiko privataus kreditoriaus kriterijų ir nėra laikomas valstybės pagalba. Nemokumo procedūros metu WAK būtų praradusi bent tokią pačią ir veikiausiai daug didesnę likusių pretenzijų sumą.
- (85) Tik išvengęs GfW nemokumo ir patenkinęs likusias vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų pretenzijas, WAK būtų turėjęs visas teises į skolos grąžinimo iš likusių atsargų garantijas ir būtų galėjęs užsitikrinti, kad bus sugrąžinta didesnė likusių pretenzijų suma nei ta, kuri būtų grąžinta nemokumo atveju.
- (86) Vertinant iš *ex-ante* perspektyvos, WAK veiksmai, Vokietijos nuomone, buvo teisingi, ypač dėl to, kad šiais veiksmais WAK sugebėjo savo mažas skolos grąžinimo garantijas paversti pirmine teise reikalauti grąžinti skolą ir taip užsitikrinti, kad bus grąžinta didesnė pretenzijų suma ir išvengta gresiančio GfW nemokumo. Vokietijos nuomone, bet kuris privatus bankas šioje situacijoje būtų veikęs taip pat.
- (87) Vokietijos institucijų nuomone, vertinant GfW sąskaitas iš *ex-ante* perspektyvos būtų buvę nustatyta, kad įmonei GfW tęsiant veiklą WAK būtų galėjęs susigrąžinti 5 112 918,81 mln. EUR. Kita vertus, jeigu GfW būtų pradėtos nemokumo procedūros, WAK būtų galėjęs susigrąžinti ne daugiau kaip 2,4 mln. EUR. Šių sumų skirtumas – ne mažesnis nei 2,7 mln. EUR.
- (88) Ši informacija patvirtinta WAK užsakytoje ir nepriklausomo auditoriaus ⁽¹⁵⁾ parengtoje 2003 m. vasario 3 d.

ataskaitoje, kurią pateikė Vokietijos institucijos. Ataskaitoje pateikiama išvada, kad fondui WAK buvo ekonomiškai naudinga perleisti savo pretenzijas, atsisakyti dalies pretenzijų į pirmiau nurodytą sumą ir atsisakyti būsimų palūkanų. Vokietija pateikė tokias šių išvadų priežastis:

- jeigu WAK nebūtų perleidęs ir atsisakęs savo pretenzijų ir palūkanų, GfW būtų turėjusi kreiptis, kad būtų pradėta nemokumo procedūra, ir šią įmonę būtų tekę likviduoti. WAK pretenzijas būtų reikėję patenkinti parduodant GfW atsargas,
- jeigu įmonę būtų tekę likviduoti, GfW atsargų vertė būtų sumažėjusi, pardavus atsargas faktinės įplaukos būtų siekė tik apie 50–70 % finansinės vertės. Taigi, įskaitant teises į skolos grąžinimo garantijas, įplaukos būtų siekė nuo 1,84 mln. iki 2,4 mln. EUR,
- nemokumo procedūros daug kainuoja,
- Vokietijos įmonių bankroto įstatyme numatyta teisė į gaminių, kuriems taikoma nuosavybės teisės išlaikymo sąlyga, padalijimą. Tačiau šis padalijimas nustatomas atsižvelgiant į nemokumo administratoriaus galimybę pasirinkti vykdyti sutarties sąlygas arba padalyti turtą (Vokietijos įmonių bankroto įstatymo 103 straipsnis). Turtas gali būti padalytas tik jei nemokumo administratorius atsisako vykdyti sutarties sąlygas – tokiu atveju kreditorius gali nutraukti sutartį ir reikalauti padalyti turtą; be to, jis turi teisę gauti kompensaciją už sutarties sąlygų nevykdymą. Gali būti atliktas išankstinis dalinis mokėjimas. Už tai GfW gali reikalauti grąžinti jau sumokėtas sumas, kurios gali būti panaudotos sutarties sąlygų nevykdymui kompensuoti,
- ir priešingai – po to, kai WAK perleido dalį savo pretenzijų, teisiškai tapo įmanoma išvengti GfW nemokumo procedūros, o WAK atsisakius dalies savo pretenzijų ir palūkanų likusi pretenzijų dalis sudarė 5,15 mln. EUR, kuriuos jis tikėjosi susigrąžinti žinodamas, kad GfW galės tęsti prekybą,
- be to, nurodoma, kad jeigu būtų buvę pradėtos nemokumo procedūros, pagal nemokumo taisyklės GfW būtų galėjęs užginčyti nuo 2000 m. lapkričio 1 d. iki gruodžio 31 d. fondui WAK grąžintą 1 440 476,92 EUR paskolos sumą. Dėl to WAK būtų turėjęs grąžinti šias lėšas.

⁽¹³⁾ 2002 m. liepos 11 d. Bendrojo Teismo sprendimas *HAMSA prieš Komisiją*, T-152/99, Rink. p. II-3049.

⁽¹⁴⁾ 2007 m. rugsėjo 25 d. Komisijos sprendimas 2008/142/EB dėl valstybės pagalbos C 32/2006 (ex Nr. 179/2006), Lenkijos suteiktos bendrovei *Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA*.

⁽¹⁵⁾ Įmonė *Wirtschaftsprüfungsgesellschaft Falk & Co. GmbH*

- (89) Vokietija pabrėžia, kad *ex-post* įvertinimas rodo, jog pretenzijų perleidimas ir atsisakymas buvo ekonomiškai naudingesnė alternatyva, nes išvengus GfW nemokumo buvo grąžinta 4 670 517,65 EUR – ši suma didesnė nei maksimali 2,4 mln. EUR suma, kuri būtų buvusi užtikrinta nemokumo procedūros atveju.
- (90) Vokietija daro šią išvadą: kadangi pretenzijų perleidimas ir atsisakymas atitiko privataus kreditoriaus kriterijų, tuo metu, kai WAK perleido ir atsisakė savo pretenzijų, vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams pagalba suteikta nebuvo.

VI. PAGALBOS VERTINIMAS

VI.1. Bendras rinkos organizavimas

- (91) Prieš įsigaliojant 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentui (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo⁽¹⁶⁾ vynuogių auginimui ir vyno perdirbimui buvo taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1493/1999. Reglamentas (EB) Nr. 1493/1999 71 straipsnyje teigiama, kad Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai (dabar – SESV 107, 108 ir 109 straipsniai) taikomi į šio reglamento taikymo sritį patenkančių produktų gamybai ir prekybai jais. Iki 2000 m. liepos 31 d. vynuogių auginimui ir vyno perdirbimui buvo taikomas Reglamentas (EEB) Nr. 822/87. Reglamentas (EEB) Nr. 822/87 76 straipsnyje teigiama, kad Sutarties 92, 93 ir 94 straipsniai (dabar – SESV 107, 108 ir 109 straipsniai) taikomi reglamento 1 straipsnyje išvardytų produktų gamybai ir prekybai jais. Todėl čia aptariamos priemonės turi būti tiriamos atsižvelgiant į valstybės pagalbos taisykles.

VI.2. Valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje

- (92) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra draudžiama, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.
- (93) WAK yra valstybės įmonė, iš dalies finansuojama iš Reino krašto-Pfalco federalinės žemės lėšų ir iš dalies – iš parafiskalinių mokesčių. Taigi, priemonė finansuojama iš valstybės lėšų.
- (94) Panašu, kad įmonei skiriama pagalba daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, jei ta įmonė veikia rinkoje, kuri atverta Sąjungos vidaus prekybai.⁽¹⁷⁾

Sąjungoje vyksta intensyvi vidaus prekyba žemės ūkio produktais. Taigi, ši priemonė gali turėti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai⁽¹⁸⁾.

- (95) Teismas nusprendė, kad norint nustatyti, ar valstybės priemonė yra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, būtina nustatyti ir tai, ar pagalbą gaunantčiai įmonei suteikiamas ekonominis pranašumas, kurio ji nebūtų įgijusi įprastomis rinkos sąlygomis⁽¹⁹⁾ ir (arba) ar pagal šią priemonę įmonei suteikta galimybė išvengti išlaidų, kurias paprastai ji būtų turėjusi padengti iš savo finansinių lėšų⁽²⁰⁾. To iš tiesų pakaktų norint nustatyti galimą konkurencijos iškraipymą.⁽²¹⁾

VI.2.1. Pagalba įmonei Gesellschaft für Weinabsatz (GfW)

VI.2.1.a. WAK suteikta paskola

- (96) 1999 m. rudenį WAK suteikė 15 302 696,25 EUR paskolą. Paskolos laikotarpiu GfW buvo taikoma 3,28–5,25 % palūkanų norma. Rizikos priemoka nebuvo skaičiuojama. Šiuo laikotarpiu Vokietijoje buvo taikoma 5,23–6,33 % orientacinė palūkanų norma.
- (97) Vokietija pritaria Komisijos nuomonei, kad paskola nebuvo suteikta rinkos sąlygomis. Jeigu paskola būtų buvusi suteikta rinkos sąlygomis, būtų buvusi taikoma didesnė bazinė palūkanų norma ir skaičiuojama rizikos priemoka atsižvelgiant į ribotas skolos grąžinimo garantijas, kurios buvo suteiktos už paskolą įkeistu turtu.

- (98) Galima daryti išvadą, kad GfW suteikta paskola susijusi su valstybės pagalba, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, nes įmonei GfW buvo suteiktas ekonominis pranašumas, kurio ji nebūtų įgijusi įprastomis rinkos sąlygomis. Pagalba apskaičiuojama iš taikomos palūkanų normos atėmus iš orientacinės normos ir rizikos priemokos sumą.

(99) Galimas pagalbos perdavimas teisių perėmėjui

⁽¹⁸⁾ 1999 m. Vokietijos prekybos vynu Bendrijoje duomenys: importuota 10 364 600 litrų, o eksportuota – 1 881 900 litrų. Duomenų apie Reino krašto-Pfalco žemę neturima. (Šaltinis – Federalinis statistikos biuras).

⁽¹⁹⁾ 1996 m. liepos 11 d. ETT sprendimo *SFEI ir kiti*, C-39/94, Rink. p. I-3547, 60 punktas.

⁽²⁰⁾ 1990 m. vasario 14 d. ETT sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-301/87, Rink. p. I-307, 41 punktas.

⁽²¹⁾ 1980 m. rugsėjo 17 d. ETT sprendimas „*Philip Morris*“ prieš Komisiją, C-730/79, Rink. p. 2671.

⁽¹⁶⁾ OL L 148, 2008 6 6, p. 1.

⁽¹⁷⁾ Žr. visų pirma 1988 m. liepos 13 d. ETT sprendimą *Prancūzija prieš Komisiją*, C-102/87, Rink. p. 4067.

(100) Vokietijos duomenimis, GfW buvo likviduota ir jos veikla buvo sustabdyta 2005 m. birželio 1 d. Visos likusios atsargos, susijusios su likusiomis verslo sritimis, buvo parduotos. Visos įplaukos buvo panaudotos WAK suteiktai paskolai grąžinti. Su pirkėju (privatiu asmeniu) buvo sutarta, kad visų likusių atsargų, nurodytų 2004 m. gruodžio 31 d. inventoriaus sąraše, vertės suma 2005 m. pabaigoje bus pervesta WAK. Ši suma būtų lygi pirminei pirkimo kainai – 79 579,79 EUR. 2006 m. GfW buvo pašalinta iš prekybos registro ir nei teisių perėmėjo, nei jokio kito juridinio subjekto, iš kurio būtų galima susigrąžinti pagal pagalbos priemonę suteiktą sumą, nėra. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika⁽²²⁾, susigrąžinti šios sumos, Vokietijos nuomone, neįmanoma.

(101) Kadangi likęs GfW turtas buvo parduotas, jį pardavęs asmuo galėjo gauti naudos iš pagalbos, suteiktos GfW. Kadangi asmuo sumokėjo pirminę pirkimo kainą ir per praeitus metus kainos rinkoje krito, akivaizdu, kad pirkėjas sumokėjo ne mažesnę nei rinkos kainą. Taigi, Komisija daro išvadą, kad GfW likusio turto pirkėjui pagalba nebuvo perduota. Tuo metu GfW nustojo egzistuoti ir jokia pagalba negali būti susigrąžinta.

VI.2.1.b. Pretenzijos, kurias WAK perleido arba kurių atsisakė

(102) Pretenzijų perleidimo ir pretenzijų bei palūkanų atsisakymo nuostolius WAK finansavo iš savo lėšų ir atitinkamos WAK paimtos paskolos, todėl laikytina, kad minėti nuostoliai buvo finansuoti valstybės lėšomis.

(103) Norint nustatyti, ar pretenzijų perleidimas ir pretenzijų bei palūkanų atsisakymas yra laikomi GfW suteikta valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, būtina nustatyti, ar GfW suteikiamas ekonominis pranašumas, kurio ji negautų įprastomis rinkos sąlygomis, ir (arba) ar pagal šią priemonę GfW sudaryta galimybė išvengti išlaidų, kurias paprastai ji būtų turėjusi padengti iš savo finansinių lėšų. Šis vertinimas turi būti atliktas taikant privataus kreditoriaus kriterijų. Pagal privataus kreditoriaus kriterijų įvertinama, ar vienodomis rinkos sąlygomis privatus kreditorius būtų veikęs arba veikė taip pat kaip valstybinis kreditorius.

(104) Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, siekiant padidinti faktiškai galimą išieškoti sumą gali reikėti atsisakyti dalies pretenzijų. Tokių veiksmų imtųsi privatus kreditorius, kad sumažintų savo nuostolius.⁽²³⁾ Tuo atveju, kai nesuteikiama pakankamai garantijų, kad pretenzija bus

patenkinta, susitarimas atidėti grąžinimą padidintų grąžinimo be nuostolių tikimybę, nes skolininkas turėtų galimybę įveikti krizę ir pagerinti savo situaciją.⁽²⁴⁾

(105) Bendrojo Teismo sprendime dėl įmonės HAMSA⁽²⁵⁾ atmetama ankstesnė Komisijos praktika reikalauti, kad privatūs ir valstybiniai kreditoriai, atsižvelgdami į jiems priklausančią skolos dalį, atsisakytų vienodos pretenzijų dalies. Vietoj to teismas nustatė, kad privataus kreditoriaus kriterijus gali būti taikomas ir tada, kai skirtingų kreditorių atsisakytų pretenzijų dydžiai yra nevienodi. Sprendimo 168 ir 169 punktuose nurodyta:

„Kai įmonė, kurios finansinė padėtis labai pablogėja, savo kreditoriams siūlo vieną arba kelis susitarimus dėl skolos klausimo sureguliuavimo, kad ištaisytų padėtį ir išvengtų likvidavimo, kiekvienas kreditorius turi priimti savo sprendimą, atsižvelgdamas į sumą, kuri jam siūloma pagal susitarimą, ir sumą, kurią jis tikisi susigrąžinti bendrovės likvidavimo atveju. Jo pasirinkimui turi įtakos daugelis veiksnių, įskaitant tai, ar kreditoriui suteiktas užtikrintų, privilegijuotų ar paprastų pretenzijų turinčio asmens statusas, bet koks skolos grąžinimo garantijų, kurias jis gali turėti, pobūdis ir apimtis, kaip jis vertina įmonės galimybes vėl tapti gyvybinga ir kokią sumą jis gautų bendrovės likvidavimo atveju. Pavyzdžiui, jeigu paaiškėtų, kad bendrovės likvidavimo atveju jos turto realizavimo vertės pakaktų tik hipotekos išlaidoms padengti ir privilegijuotoms pretenzijoms patenkinti, paprastos pretenzijos nebūtų patenkintos. Jeigu paprastas kreditorius tokiomis aplinkybėmis sutiktų, kad didžioji jo pretenzijų dalis būtų panaikinta, jis iš tiesų nieko neprarastų.“

Galima teigti, kad neturint informacijos apie veiksmus, lemiančius atitinkamas kreditoriams siūlomų pasirinkimo galimybių vertes, vien tik fakto, kad įvairūs kreditoriai nurašė labai skirtingo dydžio sumas, neužtenka priežastims, dėl kurių jie priėmė skolos anuliuavimo pasiūlymą, įvertinti.“

(106) Be to, HAMSA⁽²⁶⁾ byloje Bendrasis Teismas nustatė, kad valstybinis kreditorius veikia kaip privatus kreditorius, kai jis nusprendžia atsisakyti savo pretenzijų dalies, bet prieš tai jis išsamiai ir pagrįstai įvertina sumą, kurią jam pavyks susigrąžinti, likvidavimo riziką ir tikimybę, kad įmonė vėl taps gyvybinga. Galiausiai priimdama sprendimą dėl „Huta Cynku“⁽²⁷⁾ bylos Komisija nusprendė, kad tuo atveju, kai restruktūrizavus įmonę būtų gautos didesnės pajamos nei ją likvidavus, nėra laikoma, kad buvo gauta nauda, taigi ir suteikta valstybės pagalba.

⁽²²⁾ Žr. 10 išnašą.

⁽²³⁾ Žr. 11 išnašą.

⁽²⁴⁾ Žr. 12 išnašą.

⁽²⁵⁾ Žr. 13 išnašą.

⁽²⁶⁾ Žr. 13 išnašą.

⁽²⁷⁾ Žr. 14 išnašą.

- (107) Pagal minėtą teismo praktiką norint įvertinti, ar privatus kreditorius būtų veikęs arba veikė taip pat kaip WAK, būtina iširti alternatyvas, kurias WAK turėjo, kai buvo nuspręsta, kad GfW gresia nemokumas, ir kokios būtų su šiomis alternatyvomis susijusios ekonominės pasekmės. Antras veiksmas – tokį pat tyrimą būtina atlikti įvertinant vynuogių auginimo įmones ir prekybininkus ir nustatyti, ar pagal vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų veiksmus įmanoma palyginti ir įvertinti situaciją, kurioje atsidūrė WAK.
- (108) Sužinojęs, kad GfW gresia nemokumas, WAK turėjo dvi alternatyvas. Jis galėjo sutikti, kad būtų pradėta nemokumo procedūra arba galėjo pamėginti jos išvengti sudarydamas susitarimą su GfW, kuris suteiktų GfW galimybę tęsti prekybą. Remiantis Vokietijos pateikta informacija, kurią patvirtino ir 2003 m. vasario 3 d. nepriklausomo auditoriaus parengta ataskaita (žr. 88 konstatuojamąją dalį), su šiais dviem sprendimais susijusios ekonominės pasekmės, Vokietijos nuomone, yra šios: nemokumo procedūros atveju WAK galėtų *ex-ante* tikėtis susigrąžinti ne daugiau kaip apie 2,4 mln. EUR savo pretenzijų sumos. Tuo atveju, jei WAK pasirašytų susitarimą su GfW, atsisakydamas dalies savo pretenzijų ir taip suteikdamas GfW galimybę tęsti prekybą, WAK galėtų *ex-ante* tikėtis susigrąžinti apie 5,1 mln. EUR savo pretenzijų. Lieka 2,7 mln. EUR skirtumas, kuris leistų išvengti GfW nemokumo procedūros. Neatsižvelgiant į tai, ar vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai irgi būtų norėję tai padaryti, tai būtų turėję tik nedidelę įtaką skaičiuojant galimą susigrąžinti sumą, tačiau dėl to nebūtų pasikeitę dviejų alternatyvų palyginimo rezultatai.
- (109) Ataskaitoje nurodyta 2,4 mln. EUR suma, kuri būtų sugrąžinta nemokumo atveju, yra pagrįsta Vokietijos prielaida, kad prieš išsprendžiant WAK pretenzijas turėtų būti patenkintos 4,4 mln. EUR vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų pretenzijos. Tačiau, Europos Komisijos nuomone, pagal Vokietijos įmonių bankroto įstatymą prieš grąžinant skolą WAK turėtų būti padengti tik išskolinimai toms vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams, kuriems taikoma pratęstos nuosavybės teisės išlaikymo sąlyga. Kitos skolos būtų nagrinėjamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir skola WAK. Tačiau Europos Komisijos atlikti skaičiavimai rodo, kad net ir tada, kai visos WAK ir vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų pretenzijos būtų sprendžiamos vienodomis sąlygomis, nemokumo atveju WAK galėtų tikėtis susigrąžinti ne daugiau kaip 4,7 mln. EUR (remiantis bendra maksimalia 6,8 mln. EUR suma, kuri būtų grąžinta nemokumo atveju, ir atsižvelgiant į tai, kad WAK ir vynuogių auginimo įmonėms būtų grąžinta išskolinimams proporcinga suma – 10 mln. EUR WAK ir 4,4 mln. EUR vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams). Todėl galima daryti išvadą, kad *ex-ante* WAK palankesnė alternatyva būtų suteikti GfW galimybę išvengti nemokumo.
- (110) Kita vertus, su vynuogių auginimo įmonėmis ir prekybininkais susiję skaičiavimai labai skyrėsi. Pirma, už pateiktas prekes jiems jau buvo sumokėta 80 %. Antra, pagal GfW pasiūlymą, jiems būtų sumokėta tik 10 % iš 20 % skolos. Iš tikrųjų tai reišktų, kad pasirašę sutartį jie gautų tik kitus 2 % sutartos pirkimo kainos. Tai tikrai mažesnė suma nei jie galėtų tikėtis nemokumo procedūros atveju, neatsižvelgiant į jiems suteiktas skolos grąžinimo garantijas (paprastos, išplėtos arba pratęstos nuosavybės teisės išlaikymo sąlyga). Jie galėtų tikėtis, kad bus padengta vidutiniškai 48 % jų likusių pretenzijų sumos (2,1 mln. EUR iš bendros 4,4 mln. EUR skolos sumos). Todėl nestebina tai, kad kai kurios vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai atsisakė priimti GfW pasiūlymą. Trečia, turėjo būti akivaizdu, kad WAK turėjo būti suinteresuotas atsisakyti dalies savo pretenzijų ir išvengti nemokumo net jeigu vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai nebūtų padarę to paties, nes tai būtų suteikę vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams galimybę gauti didesnę likusių pretenzijų sumą nei siūlyti 10 %. Ketvirta, kai kurios iš šių įmonių ir prekybininkų jau buvo apskundę GfW teismui ir teismas jau buvo priėmęs sprendimą jų naudai, įpareigodamas GfW sumokėti 80 % likusių pretenzijų sumos.
- (111) Galima daryti išvadą, kad nors vynuogių auginimo įmonės, prekybininkai ir WAK buvo GfW kreditoriai, WAK ir vynuogių auginimo įmonių bei prekybininkų pasirinkimo galimybės ir jų rezultatai skyrėsi taip, kad jų neįmanoma palyginti. Tai, kad vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai nusprendė neatsisakyti savo pretenzijų, neturėtų daryti neigiamo poveikio tiriant, ar WAK veikė pagal privataus kreditoriaus kriterijų.
- (112) Palyginusi skirtingas WAK alternatyvas, Komisija daro išvadą, kad dalinis pretenzijų, kurių bendra suma sudarė 5 005 441,60 EUR, perleidimas ir atsisakymas 2000 m. gruodžio 4 d. ir 2001 m. vasario 21 d. ir palūkanų atsisakymas nuo 2000 m. gruodžio 31 d. buvo palankiausia WAK alternatyva ir todėl atitinka privataus kreditoriaus kriterijų. Perleidus pretenzijas ir jų atsisakius skola buvo atidėta – tai kreditoriui yra naudingiau nei likvidavimas. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika⁽²⁸⁾, valstybinis kreditorius atsižvelgs į naudą, kurią jam suteiks pagal skolos pertvarkymo planą gauta suma ir suma, kurią jis galėtų susigrąžinti likviduojant įmonę. Taigi, GfW nebuvo suteiktas joks pranašumas, kurio ji nebūtų

⁽²⁸⁾ 1999 m. balandžio 29 d. ETT sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-342/96, Rink. p. I-2459, 46 punktą; 1999 m. birželio 29 d. ETT sprendimo DMT, C-256/97, Rink. p. I-3913, 24 punktą ir 2002 m. liepos 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo *HAMSA prieš Komisiją*, T-152/99, Rink. p. II-3049, 168 punktą.

gavusi įprastomis rinkos sąlygomis, todėl WAK nusprendus perleisti ir atsisakyti dalies savo pretenzijų valstybės pagalba GfW nebuvo suteikta.

- (113) Pirmojo procedūros etapo metu buvo suabejota, ar WAK užtikrino, kad būtų perleista ir atsisakyta kuo mažiau pretenzijų. Tačiau, remiantis Vokietijos pastabomis, WAK atsisakė tos pretenzijų dalies, kurios reikėjo 2000 m. GfW deficitui padengti. Remiantis Vokietijos įmonių bankroto įstatymu (žr. 25 konstatuojamąją dalį), to reikėjo, kad būtų išvengta nemokumo procedūrų ir GfW galėtų tęsti prekybą. Pirmoje 2000 m. gruodžio 4 d. pasirašytoje GfW ir WAK sutartyje numatyta, kad siekdamas išvengti GfW nemokumo, WAK sutinka perleisti GfW deficito dydžio pretenzijų sumą po to, kai vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai sutiks atsisakyti 90 % likusių pretenzijų ir, jei reikia, atsisakys perleistos pretenzijų sumos (žr. 79 ir 80 konstatuojamąsias dalis). Priežastis, dėl kurios atsisakyta pretenzijų suma buvo didesnė nei iš pradžių tikėtasi, buvo ta, kad nepaisant WAK ir GfW pastangų įtikinti vynuogių auginimo įmones ir prekybininkus padėti GfW išvengti nemokumo (žr. Vokietijos pastabų 79 ir 80 konstatuojamąsias dalis), vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai priėmė sprendimą neatsisakyti savo pretenzijų dėl 110 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių. Kaip nurodyta 108 konstatuojamojoje dalyje, vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų sprendimas neatsisakyti savo likusių pretenzijų WAK ekonominiam vertinimui turėjo nedidelį poveikį ir nepakeitė šio vertinimo rezultatų, kad WAK buvo ekonomiškai naudinga suteikti GfW galimybę išvengti nemokumo procedūros.

- (114) Taigi, Komisija daro išvadą, kad WAK dalinis pretenzijų perleidimas ir atsisakymas buvo palankiausia WAK alternatyva, todėl atitinka privataus kreditoriaus kriterijų ir neturi būti laikoma valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

VI.2.2. Pagalba vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams

- (115) Pirmojo procedūros etapo metu ir pratęsus oficialią tyrimo procedūrą buvo suabejota galima pagalba vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams. Pirma, vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams GfW suteikta skolos grąžinimo garantija pirkimo metu atrodo pakankamai didelė ir buvo suabejota, ar ši suteikta garantija iš tikrųjų atitiko bendrą verslo praktiką. Antra,

nustatyta, kad už misą sumokėta didesnė nei rinkos kaina. Trečia, buvo suabejota vynuogių auginimo įmonių ir prekybininkų sprendimu neatsisakyti savo pretenzijų, kai GfW grėsė nemokumas, ir WAK sprendimu perleisti, o vėliau ir atsisakyti dalies savo pretenzijų, nors vynuogių auginimo įmonės ir prekybininkai nusprendė neatsisakyti 90 % savo likusių pretenzijų (20 % atsargų vertės).

VI.2.2.a. Perkant misą suteikta skolos grąžinimo garantija

- (116) Savo pastabose Vokietija užtikrina, kad paprastos, išplėtos arba pratętos nuosavybės teisės išlaikymo sąlygos taikymas vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams parduodant misą, atitiko bendrą verslo praktiką. Tai reiškia, kad nors taikant šią sąlygą vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams (o ypač tiems, kuriems buvo užtikrinta pratętos nuosavybės teisės išlaikymo sąlyga), buvo suteikta pakankamai didelė skolos grąžinimo garantija, ši garantija atitiko bendrą verslo praktiką ir nebuvo didesnė nei susitarimų su privačiu pirkėju atveju.
- (117) Komisija nurodo rekomendacijas⁽²⁹⁾, kurias Vokietijos vyno gamybos įmonių ir vynu mažmenininkų federacija (Tryras), Vokietijos vyno prekybininkų federacija (Maincas) ir Vokietijos vynuogių auginimo asociacija (Bona) (vok. *Der Bundesverband der Deutschen Weinkellereien und des Weinfachhandels e.V.*, Trier, *der Bundesverband der Deutschen Weinkommissionäre e.V.*, Mainz und *der Deutsche Weinbauverband e.V.*, Bonn) užregistravo Vokietijos konkurencijos institucijų (vok. *Bundeszkartellamt*) registre pagal įstatymo dėl konkurencijos suvaržymo (vok. *des Gesetzes gegen Wettbewerbsbeschränkungen*)⁽³⁰⁾ 22 straipsnio 3 dalies 2 punktą. Pirmoji rekomendacijų versija užregistruota 1990 m., o dabartinė versija – 2005 m. Šiose rekomendacijose aiškiai nurodyta, kad tais atvejais, kai perduodant prekes sumokama ne visa pirkimo kaina, pirkėjui suteikta nuosavybės teisė turėtų galioti, kol bus sumokėta visa kaina. Šioje byloje vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams buvo suteiktos įvairių lygių skolos grąžinimo garantijos. Visos skolos grąžinimo garantijos buvo užtikrintos tik toms vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams, kuriems buvo taikoma pratętos nuosavybės teisės išlaikymo sąlyga. Tai reiškia, kad vynuogių auginimo įmonėms ir

⁽²⁹⁾ http://www.doerr-weinkommission.de/fileadmin/user_upload/agb_doerr.pdf

⁽³⁰⁾ http://www.bundeskartellamt.de/wDeutsch/download/pdf/Merkblaetter/Merkblaetter_deutsch/Konditionenempfehlungen0509.pdf

prekybininkams suteikta skolos grąžinimo garantija apskritai nebuvo tokia didelė, kaip rekomenduojama minėtose rekomendacijose. Todėl Komisija, atsižvelgdama į rekomendacijas ir suteiktą faktinę skolos grąžinimo garantiją, sutinka su Vokietijos patvirtinimais, kad vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams suteiktos skolos grąžinimo garantijos šiuo atveju atitiko bendrą verslo praktiką ir nebuvo didesnės nei įprastos dviejų privačių asmenų sutarties atveju, todėl nelaiškos valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

VI.2.2.b. Perkant misą sumokėta kaina

- (118) Pirmojo procedūros etapo metu buvo teigiama, kad kaina, kurią GfW sumokėjo už misą, buvo didesnė už rinkos kainą. Kadangi buvo daroma nuoroda į stalo vyno rinkos kainą, buvo pateikta 0,26 EUR už litrą orientacinė kaina. Savo pastabose Vokietija pateikė svarbios informacijos apie GfW verslo strategiją, iš kurios matyti, kad įprasto stalo vyno rinka nėra susijusi rinka ir kad pagal GfW strategiją buvo veikiama trimis kryptimis. Pirmą, siekiant dalyvauti ES distiliavimo programoje (dėl 40 % atsargų) numatyta nupirkti stalo vyno misos. Antra, nupirkti aukštos kokybės misos ketinant ją parduoti rinkoje kaip aukštos kokybės žaliavinį vyną, kuris bus naudojamas putojančio vyno gamyboje (60 % atsargų). Trečia, dalyvauti ES sandėliavimo programoje dėl 20 % atsargų prieš jas parduodant putojančiam vynui gaminti. Komisija, tirdama, ar šie du gaminiai priklauso tai pačiai rinkai, remiasi *Komisijos pranešimu dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo Bendrijos konkurencijos teisės tikslams* ⁽³¹⁾. Pagal pranešimo 7 punktą „atitinkama prekių rinka apima visas prekes ir (arba) paslaugas, kurias dėl jų savybių, kainų ir paskirties vartotojas laiko vienodomis ar pakeičiamomis“.
- (119) Rinka, kuriai priskiriama misa, nupirkta siekiant pasinaudoti ES distiliavimo programos privalumais, žinoma, yra įprasto stalo vyno rinka. Tačiau už ją mokama kaina – tai kaina už distiliuoti skirtą vyną.
- (120) Kaip ir pagal visas tradicines žemės ūkio rinkų intervencines priemones, prevenciniu vyno distiliavimu, remiantis Reglamento (EBB) 822/87 38 straipsniu, daugiausia siekiama pašalinti vyno rinkos perteklių, taigi, šio savanoriško distiliavimo kaina turėjo būti pakankamai didelė, kad gamintojai būtų motyvuoti distiliuoti vyną. Taryba nustatė, kad distiliavimo priemonės faktinė metinė kaina turi būti lygi 65 % orientacinės kainos.
- (121) Dėl orientacinės kainos Taryba susitarė kartą per metus ir nustatyta kaina buvo aiškiai siekiama paremti

rinką. Kad to pavyktų pasiekti, akivaizdu, kad nustatyta kaina turėjo būti pakankamai aukšta. 1999 m. liepos 19 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1676/1999, kuriuo nustatoma 1999–2000 vyno metų vyno orientacinė kaina ⁽³²⁾, nustatytos skirtingų vyno kategorijų orientacinės kainos. Nustatyta, kad AII kategorijos vyno (iš „Sylvaner“ arba „Müller-Thurgau“ rūšių vynuogių pagaminto baltojo stalo vyno) hektolitro kaina – 82, 81 EUR, o AIII kategorijos vyno (iš „Riesling“ rūšies vynuogių pagaminto baltojo stalo vyno) hektolitro kaina – 94,57 EUR. Pagal 1999 m. liepos 26 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1681/1999, kuriuo nustatomos supirkimo kainos, pagalba ir tam tikros kitos sumos, taikomos vyno sektoriaus intervencinėms priemonėms 1999–2000 vyno metais ⁽³³⁾, III priedą tiksliai už distiliavimą mokama kaina priklausė nuo tiekiamo vyno sudėtyje esančio alkoholio laipsnio, nes tais metais prevencinio distiliavimo kainą (65 % orientacinės kainos) Komisija apskaičiavo ne už hektolitrą, bet už alkoholio laipsnį hektolitre.

- (122) Pagrindinė su vyno distiliavimu susijusi Komisijos užduotis buvo įvertinti esamą rinkos situaciją ir atitinkamai nustatyti, kokie kiekiai kiekvienais metais gali būti tiekiami pagal prevencinio distiliavimo priemonę kiekvienoje valstybėje narėje. 1999 m. lapkričio 5 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2367/1999, kuriuo 1999–2000 vyno metais nustatoma Tarybos reglamento (EEB) Nr. 822/87 38 straipsnyje nurodyta prevencinio distiliavimo priemonė ⁽³⁴⁾, Vokietijos rinkai 1999–2000 vyno metais buvo nustatytas 148 000 hektolitrus kiekis. 2000 m. kovo 14 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 546/2000 ⁽³⁵⁾, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2367/1999, šis kiekis padidintas iki 468 000 hektolitrus. Reglamentu (EB) Nr. 2367/1999 vyno, kuris galėjo būti tiekiamas distiliuoti, kiekis turėjo sudaryti ne daugiau nei 40 % produkcijos. Remiantis Komisijos duomenimis, pagal šią programą Vokietijos gamintojai distiliavo apie 400 000 hektolitrus.
- (123) Remiantis Vokietijos duomenimis, tiekiamo distiliuoti vyno kaina buvo 0,50–0,55 EUR už litrą. Atsižvelgdama į minėtą skaičiavimo metodą, Komisija mano, kad Vokietija nurodė realią kainą.
- (124) Komisija daro išvadą, kad dėl didelio vyno kiekio pritaikytos ES rinkos intervencijos buvo sukurtos dvi atskiros rinkos. Vienoje rinkoje orientacinė kaina buvo lygi distiliuoti tiekiamo vyno kainai, šiuo atveju 0,50–0,55 EUR už litrą, o kitoje – orientacinė kaina buvo lygi rinkos kainai. Todėl 0,26 EUR už litrą kaina, nurodyta priimančiam sprendimui pirmojo procedūros etapo metu, neturi būti laikoma susijusia orientacine kaina už misą, nupirktą norint ją distiliuoti.

⁽³²⁾ OL L 199, 1999 7 30, p. 7.

⁽³³⁾ OL L 199, 1999 7 30, p. 15.

⁽³⁴⁾ OL L 283, 1999 11 6, p. 10.

⁽³⁵⁾ OL L 67, 2000 3 15, p. 7.

⁽³¹⁾ OL C 372, 1997 12 9, p. 5.

- (125) Norint nustatyti, kokiai susijusiai rinkai buvo priskiriama misa, skirta perdirbti į žaliavinį vyną, iš kurio būtų gaminamas putojantis vynas, pirmiausia reikia įvertinti, ar egzistuoja atskiros vyno rinkos ir ar misa, kurią išgijo GfW, priklauso tai pačiai rinkai kaip ir stalo vynas. Be to, bus svarbu nustatyti, ar aukštesnės kokybės vynas galėjo kainuoti daugiau. Komisija, teikdama statistinius duomenis, visada nurodo skirtingas kainas, kurios priklauso nuo vyno kokybės. Remiantis Komisijos vyno ekspertais, kiekvienos siuntos vyno kaina skiriasi ir turimoje vyno statistikoje nurodomos tik vidutinės skirtingos kokybės vyno kainos. Faktinei kainai įtakos turi keli veiksniai. Pagrindiniai veiksniai – kokybė, brandinimo laikas, geras vardas, paklausa ir alkoholio stiprumas laipsniais pagal Ekslės skalę. Laipsniais pagal Ekslės skalę nurodomas vynuogių sunokimo ir cukraus lygis. Tai yra svarbus veiksnys, nes pagal jį nustatomas galutinis vyno sudėtyje esančio natūralaus alkoholio laipsnis. Vokietijos vyno instituto (vok. *Deutsches Weininstitut*) nuomone, „Sect“ / putojančio vyno gamybai turi būti naudojamas žaliavinis vynas, kurio sudėtyje yra didelio stiprumo alkoholio⁽³⁶⁾.
- (126) Šia nuomone patvirtinami Vokietijos teiginiai, kad misos stiprumas pagal Ekslės skalę turi būti didesnis, jeigu galutinis produktas – putojantis vynas, o ne stalo vynas, ir kad už didesnio stiprumo pagal Ekslės skalę misą turėjo būti mokama priemoka. Todėl Komisija pritaria Vokietijos teiginiais, kad egzistuoja atskiros rinkos ir kad už misą, kuri būtų naudojama putojančiam vynu gaminti, tikrai turėjo būti mokama daugiau nei už stalo vynu gaminti skirtą misą. Taigi, Komisija taip pat pritaria, kad kainos, kurią GfW mokėjo išgydama misą, negalima lyginti su stalo vyno kaina – 0,26 EUR už litrą, kaip tai buvo padaryta pirmojo procedūros etapo metu.
- (127) Be to, Vokietija pateikia informacijos apie kainą, kurią galima pasiekti susijusioje rinkoje, t. y. aukštos kokybės misos, kuri būtų naudojama putojančiam vynu gaminti, rinkoje. Remiantis šia informacija, putojančiam vynu gaminti skirta žaliavinio vyno rinkoje mokama bazinė kaina už vieną litrą misos, kurios stiprumas – 60 laipsnių pagal Ekslės skalę, buvo 0,312 EUR už litrą. Už kiekvieną papildomą laipsnį pagal Ekslės skalę (ne daugiau kaip 80 laipsnių pagal Ekslės skalę) buvo mokama po 0,005 EUR už litrą. Už aukštos kokybės misą, kuri sudarė 60 % visos nupirktos misos, vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams buvo sumokėta laikantis šio principo. Be to, remiantis Vokietijos pateikta Vokietijos vynuogių augintojų asociacijos (vok. *Deutsche Weinbauverband*) 1998–2001 m. importo statistika, didmenomis importuojamo baltojo vyno, kuris dėl būdingos aukštos kokybės yra tinkamas putojančiam vynu gaminti, rinkos kaina buvo 0,38 EUR už litrą.
- (128) Remdamasi Komisijos vyno ekspertų pateikta informacija apie vyno kainos nustatymo būdą, pirmiau minėta Vokietijos vyno instituto informacija ir pelno pagal GfW verslo planą apskaičiavimu, Komisija linkusi sutikti su Vokietijos teiginiais dėl susijusios rinkos kainos – apie 0,38 EUR už litrą.
- (129) Vokietijos pateiktame GfW verslo plane nurodoma, kad išgydama misą GfW tikėjosi, kad 40 % atsargų galės distiliuoti pagal prevencinio distiliavimo priemonę už 0,50–0,55 EUR už litrą kainą, 60 % atsargų parduoti už 0,375 EUR už litrą kainą, o dėl likusių 20 % atsargų GfW tikėjosi gauti papildomą 0,06 EUR už litrą ES subsidiją už vyno sandėliavimą – šis vynas po metų būtų parduotas už 0,375 EUR už litrą kainą. Iš viso GfW tikėjosi parduoti atsargų už vidutinę 0,44–0,46 EUR kainą ir uždirbti 0,06–0,09 EUR už litrą pelno. Bendras pelnas būtų nuo 2,64 mln. iki 3,96 mln. EUR.
- (130) 1999 m. 40 % atsargų GfW distiliavo pagal prevencinio distiliavimo priemonę, už kurias buvo mokama po 0,50–0,55 EUR už litrą. Atsižvelgdama į tai, kad 1999 m. pabaigoje vyno rinkoje kainos krito, nors šio kritimo GfW nesitikėjo, nes prieš metus kainos buvo aukštesnės, GfW nusprendė tais metais ne parduoti likusias atsargas, bet jas sandėliuoti ir parduoti 2000 m. arba, jei kainos rinkoje išliktų mažos, dar kartą pasinaudoti antrojo etapo prevencinio distiliavimo priemone. Šis sprendimas buvo pagrįstas prielaida, kad prevencinio distiliavimo priemonė ir toliau bus taikoma. Tačiau naujuoju Reglamentu (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo prevencinis distiliavimas buvo uždraustas. Vietoj šios priemonės buvo siūloma savanoriško distiliavimo, vykdomo norint rinkoje realizuoti geriamąjį alkoholį, galimybė. Naujai pasiūlyta distiliavimo krizės atveju priemonė galėjo būti taikoma tik išimtiniais atvejais esant rinkos sutrikimui. Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 35 konstatuojamoje dalyje aiškiai nurodyta, kad būtina atsisakyti distiliavimo sistemos kaip dirbtinio gamybos pertekliaus realizavimo būdo. Naujasis reglamentas įsigaliojo 2000 m. liepos 31 d.
- (131) Įmonei GfW tai reiškė, kad distiliavimo priemonės 2000–2001 vyno metais buvo daug nepalankesnės nei ankstesniais metais. Vykdam distiliavimą, skirtą geriamajam alkoholiui rinkoje realizuoti, buvo galima gauti tik apie pusę anksčiau siūlytos vidutinės 0,50–0,55 EUR už litrą kainos.
- (132) Vokietijos nuomone, šių aplinkybių nebuvo galima nuspėti, kai GfW nusprendė sandėliuoti vyną. Tačiau Komisija mano, kad šias aplinkybes iš tikrųjų buvo galima prognozuoti. Naujo bendro vyno rinkos organizavimo schemoje aiškiai nurodyta atsisakyti distiliavimo sistemos. Taigi, tuo metu, kai įmonė GfW nusprendė vykdyti antrąjį distiliavimo etapą, turėjo būti aišku, kad 2000 m. antroje pusėje ir vėliau krintant kainoms vyno rinkoje jokia pagalba taikant distiliavimo priemones nebus užtikrinta.

⁽³⁶⁾ http://www.deutscheweine.de/jcc/Internet-EN/nav/0f2/0f207d71-9ffe-401e-76cd-461d7937aee2&sel_uCon=02a235d6-994d-7017-288b-5952196117f5&uTem=0e3307d7-19ff-e401-e76c-d461d7937aee

(133) Tačiau teiginiai dėl to, kad GfW privalėjo žinoti apie reglamento pakeitimus, nėra svarbūs. Verslo plane, kuriuo vadovautasi pirkimo metu ir pagal kurį reikėtų vertinti GfW kaip privataus investuotojo veiksmus, buvo numatytas tik pirmasis prevencinio distiliavimo etapas, kuris buvo atliktas ir per kurį GfW buvo sumokėta 0,50–0,55 EUR už litrą kaina. Į šį planą nebuvo įtrauktas antrasis prevencinio distiliavimo etapas, taigi pirkimo metu apskaičiuojant bendrą pelną tikėtinas pelnas už tokį distiliavimą nebuvo įtrauktas. Šis etapas nebuvo verslo plano dalis ir nors neabejojama, kad GfW sprendimas pasinaudoti antru distiliavimo etapu tuo metu, kai nukrito rinkos kaina, buvo netinkamas, jis negali būti laikomas pirkimo metu vynuogių augintojams ir prekybininkams suteikta valstybės pagalba.

(134) Remdamasi minėta informacija, Komisija daro išvadą, kad 1999 m. rudenį GfW nupirko misos už rinkos kainą, todėl jokia valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams suteikta nebuvo.

VI.2.2.c. WAK pretenzijų perleidimas ir atsisakymas

(135) 114 konstatuojamojoje dalyje daroma išvada, kad WAK perleido ir atsisakė savo pretenzijų tik siekdamas savo interesų, o tai atitiko privataus kreditoriaus kriterijų, todėl jokia valstybės pagalba įmonei GfW suteikta nebuvo. Faktas, kad WAK sprendimas buvo naudingas vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams, nėra svarbus, nes tai nebuvo WAK tikslas, o tik pastangų mėginant atgauti kuo daugiau savo lėšų rezultatas.

(136) Komisija daro išvadą, kad perleisdamas savo pretenzijas ir jų atsisakydamas WAK nesuteikė valstybės pagalbos vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

VI.3. Pagalbos pripažinimas neteisėta pagalba

(137) Kadangi pagalba, susijusi su paskola, kurią WAK suteikė GfW, buvo skirta ir išmokėta iš anksto apie tai nepanešus Komisijai, tai yra neteisėta pagalba, kaip apibrėžta 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, kuriuo nustatomos išsamios EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisyklės⁽³⁷⁾, 1 straipsnio f punkte.

VI.4. Sutarties 107 straipsnyje numatytos, su paskola GfW susijusios išimtys

(138) Būtina iširti, ar yra taikoma bent viena draudimo suteikti valstybės pagalbą pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį išimtis.

(139) Atsižvelgiant į turimą informaciją, 107 straipsnio 2 dalyje ir 3 dalies a, b ir d punktuose nurodytos išimtys nėra taikomos, kadangi nagrinėjama pagalba nėra:

— pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti,

— pagalba, skirta bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti arba kurios nors valstybės narės dideliems ekonomikos sutrikimams atitaisyti,

— pagalba, skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti, jei tokia pagalba prekybos sąlygų ir konkurencijos Sąjungoje nepaveikia taip, kad prieštarautų bendram interesui.

(140) Todėl vienintelė išimtis, kurią būtų galima taikyti, yra nurodyta SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte.

(141) Pagalbos suteikimo metu pagalba pirminės produkcijos gamintojams buvo tiesiogiai vertinama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Pagal tuo metu taikytą praktiką tam tikrus kriterijus atitinkanti pagalba investicijoms vykdyti, paskolai imti, taip pat pagalba gyvulininkystės sektoriui, gamintojų organizacijoms, reklamai ir informacijos sklaidai, dėl ligos patirtai žalai atlyginti, draudimo priemonėms mokėti bei techninė pagalba, galėjo būti laikoma suderinama su vidaus rinka. Tačiau nė viena iš minėtų su vidaus rinka suderinamos pagalbos formų negali būti remiamasi siekiant nagrinėjamai pagalbai pritaikyti išimtį.

(142) Be to, kad tyrimas būtų išsamus, Komisija įvertino, ar šiuo atveju negalėtų būti taikomos gairės dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti. Pirmoji sąlyga, kad įmonė gautų sanavimo arba restruktūrizavimo pagalbą, yra ta, kad atitinkama įmonė turi būti laikoma sunkumus patiriančia įmone, kaip apibrėžta gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽³⁸⁾. Iš Komisijos turimos informacijos nepanašu, kad tuo metu, kai pagalba buvo suteikta, įmonė turėjo sunkumų. Tik po metų dėl nuosmukio rinkoje GfW patyrė sunkumų.

⁽³⁷⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

⁽³⁸⁾ OL C 288, 1999 10 9, p. 2.

(143) Bet kuriuo atveju, Komisija pažymi, kad atitinkama valstybė narė, vykdydama savo pareigą bendradarbiauti su Komisija, turi pateikti visą Komisijos reikalaujamą informaciją, leidžiančią patikrinti, ar įvykdytos visos išimties, kuria ji nori pasinaudoti, taikymo sąlygos ⁽³⁹⁾. Šioje byloje Vokietija nepateikė pakankamai informacijos, kuria remdamasi Komisija galėtų įvertinti duomenis pagal šias gaires, ir Vokietijos institucijos nepateikė pakankamai dokumentų, kuriais remdamasi Komisija galėtų įvertinti pagalbą, atsižvelgdama į kitas suderinamos pagalbos formas, nurodytas 126 dalyje, – tai nebuvo atlikta nepaisant Komisijos pateiktos informacijos, nurodytos 44 punkte dėl sprendimo pradėti nagrinėjimo procedūrą.

(144) Jei pagalbos priemonių suderinamumas su vidaus rinka turi būti vertinamas tiesiogiai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, toks suderinamumas turi būti aiškiamas siaurai. Turi būti aiškiai parodyta, kad teigiamas pagalbos priemonės poveikis yra didesnis už neigiamą poveikį konkurencijai ir deramam vidaus rinkos funkcionavimui, kuris galėjo būti padarytas suteikiant šią pagalbą. Nelaikoma, kad tiesiog gamintojų finansinei padėčiai gerinti skirtos ir niekaip sektoriaus plėtos neskatinančios vienašalės valstybės pagalbos priemonės atitinka šiuos kriterijus, todėl tokia pagalba laikoma su vidaus rinka nesuderinama veiklos pagalba.

(145) Dėl minėtų priežasčių paskolos forma GfW suteiktai pagalbai negali būti taikoma nė viena galima 107 straipsnio 3 dalies išimtis. Todėl laikoma, kad tokia pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka.

(146) Jokios kitos išimtys pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą nėra taikomos.

VII. IŠVADA

(147) Dėl minėtų priežasčių Komisija mano, kad GfW suteikta paskola negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka. Komisija taip pat mano, kad Vokietija šią priemonę įgyvendino neteisėtai.

(148) Dėl minėtų priežasčių Komisija mano, kad vėlesnis pretenzijų perleidimas ir pretenzijų bei būsimų palūkanų atsisakymas nėra laikomi valstybės pagalba nei įmonei GfW, nei vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams.

(149) Dėl minėtų priežasčių Komisija mano, kad misa buvo nupirkta rinkos kainomis ir atitiko bendrą verslo praktiką, todėl šis pirkimas nelaikomas vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams suteikta valstybės pagalba.

(150) Jei nustatoma, kad neteisėtai suteikta valstybės pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka, natūralus padarinys yra šios pagalbos susigrąžinimas, siekiant kiek įmanoma atkurti tokią konkurencinę padėtį, kokia buvo iki pagalbos suteikimo.

(151) Kadangi GfW teisių perėmėjo nėra, pagal nusistovėjusią teismo praktiką ⁽⁴⁰⁾ susigrąžinti šios sumos nėra įmanoma.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalba, kuri lygi skirtumui, gautam iš palūkanų normos, taikomos GfW paskolai, atėmus rinkos palūkanų normos ir rizikos priemokos, kuri turėjo būti nustatyta suteikiant paskolą, sumą, ir kurią Vokietija, pažeisdama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalį, neteisėtai suteikė įmonei *Gesellschaft für Weinabsatz Pfalz GmbH*, yra nesuderinama su vidaus rinka.

2 straipsnis

WAK pretenzijų perleidimas ir atsisakymas nelaikomas pagalba GfW arba vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį.

3 straipsnis

1999 m. GfW nupirkta misa nelaikoma pagalba vynuogių auginimo įmonėms ir prekybininkams pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį.

4 straipsnis

Vokietija neturi iš pagalbos gavėjo susigrąžinti 1 straipsnyje nurodytos pagalbos sumos, kadangi pagalbos gavėjas yra nemokus, buvo likviduotas ir pašalintas iš prekybos registro, o jokie teisių perėmėjo nėra.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2011 m. birželio 29 d.

Komisijos vardu

Dacian CIOLOȘ

Komisijos narys

⁽³⁹⁾ 2005 m. birželio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisiją*, T-171/02, Rink. p. II-2123, 129 punktas.

⁽⁴⁰⁾ 2002 m. liepos 2 d. ETT sprendimas *Komisija prieš Ispaniją* („Magesa“), C 499/99, Rink. p. I-6031.